EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 31.5.2018
COM(2018) 371 final

2018/0219 (APP)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se rozšiřuje použitelnost nařízení (EU) č. .../2018, kterým se zavádí program výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání na období 2021–2027 („program Pericles IV“), na nezúčastněné členské státy

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Tento návrh stanoví datum použitelnosti ode dne 1. ledna 2021 a je předkládán v Unii skládající se z 27 členských států, a to v souladu s oznámením záměru Spojeného království vystoupit z Evropské unie a Euratomu na základě článku 50 Smlouvy o Evropské unii, který obdržela Evropská rada dne 29. března 2017.

Program Pericles je program výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání. Program byl vytvořen rozhodnutím Rady 2001/923/ES ze dne 17. prosince 2001 a rozhodnutím Rady 2001/924/ES ze dne 17. prosince 2001 byla jeho působnost rozšířena na členské státy, které nepřijaly euro jako jednotnou měnu. Následnými změnami těchto základních aktů rozhodnutími Rady 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES, 2006/850/ES, nařízením (EU) č. 331/2014 a nařízením Rady (EU) 2015/768[1] byla doba trvání programu prodloužena do 31. prosince 2020.

Ve svém návrhu (COM(2018) 369), který vychází z článku 133 SFEU, Komise navrhuje pokračovat v programu Pericles v rámci víceletého finančního rámce na období po roce 2020.

Článek 139 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že opatření týkající se používání eura podle článku 133 Smlouvy se neuplatňují na členské státy, na které se vztahuje výjimka.

Výměna informací a zaměstnanců, jakož i opatření zaměřená na pomoc a odborné vzdělávání, které byly zavedeny v rámci programu Pericles, by však měly být jednotné v celé Unii, a proto by měla být učiněna nezbytná opatření, aby byla zaručena stejná úroveň ochrany eura i v těch členských státech, které nemají euro jako svoji úřední měnu. Aktivní úloha nezúčastněných členských států v rámci stávajícího rozšíření programu Pericles 2020 je relevantní a významná. Národní banka Chorvatska například na řadě konferencí pod názvem „Balkánská síť na ochranu eura“ shromáždila odborníky z jihovýchodní Evropy, aby posílila ochranu eura proti padělání v této oblasti, která je známá distribucí a produkcí padělaných eur.

Podle tohoto návrhu by se měl program Pericles rozšířit na ty členské státy Evropské unie, které ještě neužívají euro jakožto jednotnou měnu.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právní předpisy Unie týkající se ochrany eura proti padělání spadají do oblasti působnosti článku 133 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Toto ustanovení stanoví, že Evropský parlament a Rada přijmou řádným legislativním postupem po konzultaci s Evropskou centrální bankou opatření nezbytná pro používání eura jako jednotné měny. Toto ustanovení je použitelné pouze na ty členské státy, které přijaly euro jako jednotnou měnu.

Tento návrh je založen na článku 352 SFEU, který je právním základem pro rozšíření používání programu Pericles na členské státy, které nepřijaly euro jako jednotnou měnu.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Tento návrh je v souladu se zásadou subsidiarity. Ochrana jednotné evropské měny jako veřejného statku má jednoznačně nadnárodní rozměr, a ochrana eura přesahuje tedy zájem

[1] Nařízení Rady (EU) 2015/768 ze dne 11. května 2015, kterým se rozšiřuje použitelnost nařízení (EU) č. 331/2014 na nezúčastněné členské státy, Úř. věst. L 121, 14.5.2015, s. 1.

a odpovědnost jednotlivých členských států EU. Vzhledem k přeshraničnímu oběhu eura a k velké míře zapojení mezinárodní organizované trestné činnosti do padělání eura (produkce a distribuce) je třeba vnitrostátní ochranné rámce doplnit iniciativou EU, aby se zajistila jednotná vnitrostátní a mezinárodní spolupráce a řešila se případná nově vznikající nadnárodní rizika.

- **Proporcionalita**
- Navrhované nařízení je nezbytné, vhodné a přiměřené pro dosažení požadovaného účelu. Navrhuje účinně posílit spolupráci mezi členskými státy a mezi Komisí a členskými státy, aniž by se tím omezila schopnost členských států chránit euro proti padělání. Opatření na úrovni Unie je odůvodněné, jelikož členským státům jednoznačně pomáhá při společné ochraně eura a podporuje využívání společných struktur Unie ke zvýšení spolupráce a výměny informací mezi příslušnými orgány[2].**Volba nástroje**

Nařízení je považováno za vhodný právní nástroj pro vymezení rámce pro ochranu eura proti padělání. Navazuje na nařízení Rady (EU) 2015/768 ze dne 11. května 2015, kterým se rozšiřuje použitelnost nařízení (EU) č. 331/2014, kterým se zavádí program výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání („Program Pericles 2020“), na nezúčastněné členské státy.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Komise provedla v rámci přípravy nařízení (EU) č. .../2018, kterým se zavádí program výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání na období po roce 2020 („program Pericles IV“) hodnocení *ex ante* (SWD(2018) 281). Poznatky shromážděné a předložené v uvedeném hodnocení *ex ante* lze přímo přenést do tohoto návrhu.

Zúčastněné strany byly konzultovány ohledně ochrany eura proti padělání v rámci veřejné konzultace ohledně využívání fondů EU v oblasti bezpečnosti.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Legislativní finanční výkaz připojený k tomuto návrhu nařízení Rady stanoví dopad na rozpočet a potřebné lidské a administrativní zdroje. Tento finanční výkaz k dopadu na rozpočet je totožný – kromě právního základu – s finančním výkazem k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2018, kterým se zavádí program výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání na období po roce 2020 („program Pericles IV“).

5. OSTATNÍ PRVKY

- Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Nevztahuje se na tento návrh.

- Informativní dokumenty (pro směrnice)

Nevztahuje se na tento návrh.

[2] Jak je uvedeno ve 13. bodě odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 331/2014, kterým se zřizuje program výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program „Pericles 2020“), Úř. věst. L 103, 5.4.2014, s. 1.

2018/0219 (APP)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se rozšiřuje použitelnost nařízení (EU) č. .../2018, kterým se zavádí program výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání na období 2021–2027 („program Pericles IV“), na nezúčastněné členské státy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 352 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu[3],

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (EU) č. .../2018, kterým se zavádí program „Pericles IV“[4], stanoví, že je tento program použitelný v členských státech v souladu se Smlouvami. Článek 139 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že opatření týkající se používání eura podle článku 133 Smlouvy se neuplatňují na členské státy, na které se vztahuje výjimka.

(2) Výměna informací a zaměstnanců, jakož i opatření zaměřená na pomoc a odborné vzdělávání, které byly zavedeny v rámci programu Pericles IV, by však měly být jednotné v celé Unii. Proto by měla být přijata nezbytná opatření, aby byla zaručena stejná úroveň ochrany eura i v těch členských státech, které nemají euro jako svoji úřední měnu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Použitelnost nařízení (EU) č. .../2018 se rozšiřuje na členské státy, které nejsou zúčastněnými členskými státy ve smyslu čl. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 974/1998[5].

Subjekty z těchto členských států se považují za způsobilé pro financování, pokud jsou příslušnými orgány ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. .../2018, kterým se zavádí program „Pericles IV“.

---

3 Úř. věst. C ..., s.

4 Viz strana ... tohoto Úředního věstníku.

5 Úř. věst. L 139, 11.5. 1998, s. 1.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda